

Zprávy z farnosti

11/2001

Slavnost všech svatých a Památka věrných zemřelých otevírají nový měsíc. Znovu mohu připomenout, že je možné získávat plnomocné odpustky pro naše zesnulé. Především se musíme připravit přijetím svátosti smíření a pak splnit další potřebné podmínky. Jsme ochotni pro zemřelé něco udělat? Dát jenom na hrob kytičku a rozsvítit svíci, to je málo.

Tento měsíc je také v závěru církevního roku a také to nás přivádí k myšlenkám směřujícím k zamyslení nad koncem lidského života tady na zemi. Není na škodu nechat určitý prostor těmto úvahám. Je to vlastně příprava na nový začátek a ten začne co nevidět. Za měsíc již budeme mít adventní téma.

Ale nepředbihejme a dokončeme pořádně to, co nám ještě zbývá. Snažme se propojit modlitbu za zesnulé a očistu naší duše od hříchu s touhou, abychom se Bohu zalíbili. Radujme se ze všeho, co od Boha dostáváme a znovu se mu svěřujeme. Těšme se, že i pro nás je připraveno místo v Božím království.

Boží požehnání všem vyprošuje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Mikulášovice

Do farnosti patří Mikulášovice, Mikulášovičky, Salmov, Tomášov.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Mikulášovice	2 457	674
Mikulášovičky	67	12
Salmov	13	2
Tomášov	9	0
součet	2 546	688

Farnost je stará, rok vzniku je neznámý. Matriky jsou dochované od roku 1780. Obec Mikulášovice je zmiňována od roku 1446. Farní kostel nese zasvěcení sv. Mikuláši. Dále existuje ještě filiální hřbitovní kostel Nanebevstoupení Páně a kaple Panny Marie. To není ale vše. Můžeme ještě shlédnout obecní kapli Nejsvětější Trojice a kapli Andělů Strážných. V obci Salmov pak nalezneme kapli Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

připravil R. Sticha

Pátek - ano nebo ne

Jistě jste si všimli, že jsou nyní páteční mše svaté v kostele sv. Františka ráno v 7 hodin a ne večer v 17:30. Ke změně došlo letos na jaře, ale pak byl brzo uzavřen kostel kvůli opravám a malování a tak teprve od září jste si to mohli více uvědomit. Bude asi dobré, abych trochu vysvětlil, proč to tak je.

Snad si ještě vzpomenete, jak ještě před deseti lety bývaly mše sv. v Děčíně IV každý den večer a ve středu a sobotu ještě ráno. Také v Děčíně 1 bývaly mše sv. prakticky každý den večer v tu stejnou hodinu jako zde. Každá farnost si žila svůj vlastní život.

V době, kdy přišel do Děčína 1 P. Jančík a do Děčína IV já, se začalo na biskupství v Litoměřicích uvažovat o tom, že bude třeba vytvořit ve vikariátech nové farní obvody, do kterých bude zahrnuto více dosavadních farností. Proto také došlo k novému rozvržení bohoslužeb v Děčíně. Když byla mše svatá v Děčíně 1 ráno, byla v Děčíně IV navečer - a naopak. Byla jen

jedna výjimka, a to pátek, kdy byly bohoslužby v obou farnostech v tu samou hodinu večer v 17:30. Tenkrát jsem to sám prosadil, protože se zdálo, že je to pro život farnosti zvlášť důležité.

Postupně jsem ale zjistil, že to v praxi nehraje tak důležitou roli. Lidí chodilo stále méně a snad méně než v ostatní všední dny (asi že se již blížila neděle). Protože se také objevila potřeba ranní mše sv., rozhodl jsem se po dohodě s lidmi, kteří se pravidelně zúčastňovali páteční mše sv., že dojde ke změně. V Děčíně IV je tedy v pátek ranní mše sv. v 7 hodin a v Děčíně 1 večer v 17:30. Každý první pátek v měsíci je také příležitost, aby společně obě dvě farnosti prožily hodinu adorace a více si uvědomily, že mají vydávat společné svědectví tomuto městu. Až se obnoví meditační večery, bude podobná příležitost i v našem kostele.

Nejde tedy o to něco likvidovat, ale naopak rozšířit působnost každého z nás. I pro mne se otevírá časový prostor pro katecheze, pastorační návštěvy a pod. Zde tedy několik vět na vysvětlenou a zároveň to může být i příležitost k vašim novým podnětům.

P. F.

XXIV. diecézní setkání mládeže

V sobotu 13. října jsem se zúčastnila s děčínskou mládeží diecézního setkání mládeže v Hrádku nad Nisou u Liberce. Program začal již v pátek noční prohlídkou hradu Grabštejn s bohoslužbou v hradní kapli. Pokračoval v sobotu a byl zakončen nočním plesem.

Do Hrádku jsme dorazili asi kolem čtvrt na deset dopoledne. Šlo se do základní školy, kde jsme se zapsali na recepci a rozdělili se do skupinek. Tam jsme se zabývali tématem „O svátosti smíření v mém životě“, které bylo hlavní myšlenkou celého setkání. V 11:30 bylo v kostele zahájení společného programu. Potom, kdo chtěl, mohl jít ke svaté zpovědi. Ve 12:15 byla možnost jít na oběd. Po něm se šlo do kina, kde byl začátek odpoledního programu. Následoval rozhovor s hostem P. Prokopem Siostrzonkem (převorem benediktinského kláštera v Praze na Břevnově), který odpovídal na otázky týkající se již zmiňované myšlenky. V 15:15 byla čtvrt hodinová přestávka, po níž jsme se všichni vydali na křížovou cestu, která vedla městečkem a byla zakončena u kostela. Pak byla mše svatá celebrotaná otcem biskupem. Po ní jsme my děčínští museli jít na vlak domů, takže jsme nebyli na zakončení setkání. I přesto se mi setkání líbilo a věřím, že i v šem zúčastněným.

M. Stichová

Sešlost na faře v Železném Brodě aneb Animátoři v akci

Je pátek 21. září a já nastupuju do vlaku směr Liberec, Tanvald a Železný Brod. Je sice mizerné podzimní počasí, ale mně to nevadí, přesto že jsem vlak málem nestihl a že jsem se stal obětí průtrže mračen. Cesta ubíhá rychle, za okny vlaku se střídá nejen krajina, ale i počasí. Přemýšlím a těším se, co si na nás Daniela vymyslela. Cestou jsem zahlédl do mlhy se nořící příchovický kostelík. A už jsem na nádraží v Železném Brodě, kde mě už netrpělivě vyhlíží Vašek z Martou. A o pár chvil později jsem se shledal i s ostatními. Následovala večeře, při které jsme si povídali, co kdo dělá a jak se nám daří. Po večeři nás Daniela seznámila s programem na další den a potom jsme se šli ubytovat. Pak jsme se šli pomodlit do kaple nešpory a tak zakončit den modlitbou. Dobrou noc chrrrrr, chrrrrr

UÁÁÁ ... - a je tu sobota a všichni se těšíme na modlitbu po ránu, kdy ještě rozespalí jdeme s radostí do kaple se modlit. Po modlitbě se ještě upravíme a jdeme na snídani. Po snídani následuje slovíčko na den a po slovíčku následuje tématko. Téma je *Boží plán*. Po tématu nás rozdělila Daniela do skupinek, ve kterých jsme se zamýšleli nad tím:

1. Čím je pro nás Bůh?
2. Kdy a jak jsme zakusili jeho blízkost?

Po skupinkách jsme se sešli opět v sále, kde jsme si řekli, na co jsme ve skupinkách přišli. Páter Jarek vše zhodnotil a ještě jsme si zazpívali. Potom jsme jen klábosili, prohlíželi knížky, co přivezla Daniela. Před obědem jsme se ještě rozloučili s animátory z Tanvaldu a s Katkou z Bozkova.

Následoval oběd. K obědu byl guláš a zelná polévka. Guláš i polévku nám uvařila paní Žídková. Ač byla polévka s gulášem výborná, bylo toho hodně, že by to nesnědl ani celý regiment za rok, natož my za dva dny. Tak druhý den nám řekla paní Žídková: „Vždyť vy jste vůbec nic nejedli.“

Po vskutku vydatném obědě jsme si dali siestu. Po siestě jsme se ve 14:00 sešli na tvůrčí činnosti. Měli jsme vytvořit, jak si představíme „Stvoření“, k tomu nám pomáhala hudba. Kreslili jsme na velký arch papíru. Po tichu a malování jsme hodnotili naše dílko. Po zhodnocení jsme si povídali o Římu a o Svaté Hoře. Poté jsme se dali do přípravy zábavného večera, který byl věnován mladým zdejší farnosti. Poté jsme se šli projít. Po návratu jsme si nasedali do aut a jeli do kostela ve Bzí na mši. Na mši se nám moc líbilo a tak jsme si zazpívali s farníky, že nás ani nechtěli pustit domů. Byl však už čas návratu na faru, tak jsme se rozloučili, nasedali do aut a jeli na faru. Po návratu na faru jsme se navečeřeli.

Po večeři jsme odstartovali zábavný večer plný smíchu, humoru a napětí, který trval dost dlouho do noci. No a poté jsme spali a spali až do rána.

Ráno jsme šli na mši, kde zrovna byly křtiny. Po mši jsme se vrátili na faru. Sbalili si věci a šli na snídani. Po snídani jsme se vyfotili a rozloučili s Monikou. Karel, Marta a já jsme ji šli doprovodit na nádraží. Po návratu z nádraží jsme popřáli k svátku Vaškovi a mně, zhodnotili celé setkání a rozloučili se ostatními. Karel, Marta a já jsme se vydali na vlak.

P. S. Příští animátoři v Mladé Boleslavi, Chomutově a Děčíně.

Jerry, Boletice

- Plavou dva kluci v řece. Jeden proklepe mezi zuby: „Ta voda je ledová, co?“ „Je. Však bych se ani nekoupal, kdyby mi to naši nezakázali.“
- „Mami, zítra nemusím jít do školy“, chlubí se Jirka. „A proč?“ „Paní učitelka říkala, že kdo se nenaučí básničku, toho nechce ve škole ani vidět.“

Kostel sv. Františka – názory

prvé pokračování

Pro lepší odlišení původního textu příspěvku J. Záhory st., jej budu od tohoto čísla uvádět v rámečku. Nyní již pokračujeme.

Elektroinstalace – původní:

Není pravdou obsah části I-Farnost putující (č. 06/2001), kde autor podává pouze své domněnky, že před rokem 1974 zde byly lustry či jiné vybavení chrámu, které bylo odstraněno. Zde je nutno se zabývat širšími souvislostmi, včetně děčínské historie: Přibližně v místech, kde dnes stojí auto-prodejna Bo-Vi, tedy mezi dnešní Zdravotní školou pod obchodním domem Korál, stála malá firmička zvaná Neon. Byla součástí poválečného (v komunistickém Československu rozpadajícího se) koncernu Siemens, která produkovala především na tehdejší dobu novinku, a to z hlediska úspor elektrické energie, zářivkové a neonové trubice, tedy období dnešních reklam. Tato firmička zanikla v roce 1958, kdy objekt převzala škola. Dnes předeslaná Zdravotní škola, tehdy Základní osmiletá škola u Hlavního nádraží zvaná „Makoza“. Aktivitou tehdejšího ředitele této školy Luboše Stárka byl objekt „neonky“ přestavěn na školní dílny pro pracovní vyučování žáků (učitelé Krňák, Weiser aj).

A právě „neonka“ v době své odborné činnosti poskytla kostelu elektroinstalační vybavení:

Kabelová přípojka firmy NEW Podmokly, a. s. s litinovým závěrem a třemi závitovými pojistkami, byla situována těsně vpravo uvnitř u hlavních dveří kostela. Spojovací kabel přicházel do skříně elektroměru vpravo od nynějšího zádveří, kde byl hlavní jistič chrámu a jistič motoru varhan.

Odtud odcházel hlavní napájecí stvol do sakristie, tedy čtyři měděné vodiče v zinkové trubce s asfaltolepenkovou výplní. Vodiče měly textilní izolaci, napuštěnou asfaltovou kompozicí. Jen pro ilustraci: Hlavní jistič i jistič varhan měly nejen značku velké „S“, ale i nápis Siemens. Tedy žádné povrchové vedení s porcelánovými rolničkami, ale profesionální vnitřní vedení.

Tato část si nutí opět něco dodat. To, co je napsáno ve zmíněných ZzF 06/2001 nejsou totiž nepodložené domněnky. Ono se toho při tak rozsáhlé rekonstrukci dá dost zjistit. Předně. S jistotou nemohu tvrdit, jaká byla úplně prvá elektroinstalace v našem kostele, ale např. na schodišti do věže bylo možné sledovat několik instalací, a to i se zmiňovanými izolátory. Toto vedení bylo ve své době „profesionální“ a hlavně na vesnicích v chudších domcích bylo používáno.

Elektroinstalace v kostelech mi není vůbec cizí, protože jsem ji v několika případech renovoval a všiml jsem si vždy, jak byla práce dříve provedena. Dá se podle toho hodně poznat, třeba i to, že naši předkové nebyli hloupí, nebo naopak lze posoudit i to, kdy byla práce „odfláknuta“. Elektri-na se zaváděla ve všech starších kostelech dodatečně. Odhaduji, že ve většině kostelů v naší diecézi je elektroinstalace původní, z dob opojení elektřinou. Pro kostely se většinou používalo kvalitnější řešení s vedením v trubkách a to jak na povrchu, tak pod omítkou, s krabicemi ve zdech, či řešení s „krabicemi“ porcelánovými na zdech. V pohraničních oblastech lze pozorovat až přehnanou elektrifikaci, danou zřejmě tím, že tu bývali bohatí lidé a tím i církev. Celkem pravidelně lze pozorovat osvětlení obrazů křížových cest, rámy obrazů pokryty desítkami žárovíček, užití lustrů s ověsky, které již měly místo svíček žárovky, atd.. Můžeme se zde setkat i s vedeními kroucenými.

Dále lustry a to elektrické, v kostele byly! Je to jasně vidět na dobových fotografiích. Nevím, zda visely ještě v letech 1953-1954, je pravděpodobné, že byly odstraněny při pořízení zářivkového a neonového osvětlení, jehož poslední zbytky byly odstraněny při letošní rekonstrukci.

Popisovanou kabelovou přípojku již budete marně hledat, protože byla odstraněna. Již dávno nesloužila svému účelu. Ostatní popisované vybavení zmizelo již při pořízení nové elektroinstalace v roce 1974. I otvor ve zdi, kde byl ještě před poslední opravou fasády umístěn elektroměr s již novějšími jističi, již není. Je zazděn „štorckou“ (další dutina v našem kostele ...) protože za zdi v dutině je napojen (lisováním) přírodní kabel do hlavního rozvaděče v zákristii. V těchto místech skrývá zeď ještě jednu „starožitnost“. Nad současným přívodem pro kostel (HDS), tedy vlevo vedle nynějšího měření elektřiny, je opět lehce zazděn „poklad“ sestávající ze zbytku dřevěné skříně, která obsahovala závitové pojistky a nulový můstek. V dalším popisu zjistíme, že se jedná pravděpodobně o skříň pro „trhovce“.

Pro úplnost něco z novodobé epochy po roce 1990. Byla např. nakrátko zřízena zásuvka s měřením, umístěná v litinové skřínce v zadní části kostela (vnější zeď zákristie v místech, kde býval zadní vchod do kostela). Sloužila pro jeden stánek v době před odstěhováním trhu z ulice Prokopa Holého. Má jednu vadu, nevede do ní již proud. Sváděla totiž mládež k využívání této „levné“ elektřiny.

Druhé vedení je nataženo od rozvaděče měření vpravo po zdi kostela rovněž na zeď za zákristií, jenže na opačnou stranu. To byl přívod pro elektrické „otáčivé“ hodiny, řízené radiem z vysílače umístěným v Německu (DCF), které tam určitou dobu stály a poskytovaly kolemjdoucím přesný čas. Hodiny zde již nestojí.

Další velice hojně využívaná úprava spočívala v instalování malých zářivek, z bývalé NDR, do prvních oblouků. Do té doby zde bylo šero a 11W zářivky celý prostor pěkně osvětlily.

V sakristii byl vpravo od vchodu na kosé zdi hlavní rozváděč. Dřevěná skříňka opět s jističem Siemens a čtyřmi pomocnými jističi téže značky. V horní části rozváděče bylo deset stiskacích ovladačů, které zapínaly následující okruhy:

1, 7 hlavní loď; 3, 4 boční oltáře; 2, 6 zadní rohy; 8, 10 reflektory pro hlavní oltář; 9 obslužné zásuvky (4x) u hlavního oltáře; 5 kříže (věž)

Tyto okruhy spínaly zářivkové osvětlení v celém kostele! Zářivkové trubice délky 100 cm byly připojeny na vedení v trubkách, zakončeném porcelánovým kroužkem ve svém vyústění, vedení měď 1,5 mm kvadrát. Těleso zářivky obsahovalo pevně připojený startér, jednoduchou neimpregnovanou (hlučící) tlumivku a odrušovací asfaltový kondenzátor. Okruh 8, 10, zvaný reflektory, byla zdvojená zářivková tělesa s odrazným pruhem skleněného zrcadla. Tím byla zvýšena světelná účinnost, zejména při pohledu na zlatené prvky (nového) hlavního oltáře. Zásuvky byly ploché, tzv. dvou vodič bez elektrických ochran (zemněním, nulováním).

Zde dlužno popsát dvě velice efektní osvětlení: Levý boční oltář, zasvěcený Panně Marii, měl po obvodu horního oblouku neonové trubice barvy světla modré, napájené rozptylovým (bručícím) transformátorem. Pravý boční oltář, zasvěcený Božskému srdci Páně, měl neon růžový, napájení totožné jako P.M. Oba boční oltáře měly ještě dva páry elektrických „svíček“ 2x25W, tyto svítily při každé bohoslužbě. Neonové oblouky se rozsvěcely: u P.M. na májové pobožnosti a svátky P.M., u BSP vždy na první pátky v měsíci a slavnostech vztahujících se k Božskému srdci Páně.

Nevídanou zvláštností kostela však bylo venkovní neonové osvětlení: Okruh č. 5 zapínal neony, přišroubované na hlavním kříži věže a na kříži

jižní strany (nad presbytářem). Svítily-li tyto kříže, probíhala bohoslužba nebo jiná církevní či městská slavnost. Tedy efekt nevidaný, unikátní.

Varhanní motor Laukhupf byl uváděn v činnost stiskacím spínačem (stiskem zapni, tahem vypni), umístěným na pravé straně hracího stolu, spínáno bylo 3x 380V. Osvětlení kůru: 4x jednoduché zářivkové těleso, zapínané vlastními otočnými vypínači. Osvětlení hracího stolu varhan: „ředitelská“ stolní lampa se zeleným sklopným stínidlem, přišroubovaná nad hlavou varhaníka, zapínaná spolu s motorem (asi dar některého sympatizujícího úřadu – banky či spořitelny).

K dokreslení popisu elektroinstalace je dlužno vzpomenout skříňku vně kostela, cca v 2m výši vpravo od hlavního vchodu, kde bylo 10 jištěných zásuvek pro místní trhovce. V minulosti bývalo zvykem, že po celém obvodu Husova náměstí bývaly plátěné stánky. Pro jarmarky, trhy, ale i např. u příležitosti slavnosti Božího Těla. Z této skříňky si trhovci natáhli prodlužovací kabely pro své potřeby.

Uvedené slavnosti byly ještě v padesátých letech celopodmokelskými událostmi, průvody, zpěvy Vzpomínám, že mí rodiče spolu s rodinou Špinarovou měli jeden oltář ku slavnosti Božího Těla na domě pana autodopravce a speditéra Svobody v Tržní ulici (dnes zbořeno, vlevo vedle bývalého, dnes též zbořeného sklenářství). Tyto slavnosti byly ukončeny režimem ve státě a přesunuly se do kostela v Rozbělesích.

Pan vikář Drábek ukončil své poslání v Děčíně-Podmoklech v roce 1967, zanechal zde mnoho pozitivního, i když někteří k němu měli výhrady: Jeho latinské zpěvy připomínaly troubení jelena v říji (výrok sionistického ministranta Eugena Muhlfeita). Jeho „Dominus Vobiscu“ se opravdu podivně linulo chrámovou lodí a k uším věřících, zejména muzikantům. Mé osobní vztahy s ním i „slečnou z fary“ (hospodyní) byly od malička báječné, přes první svaté přijímání, výuku náboženství, ministrantství i začátky varháníčení. A to i v jeho nových působištích v Rožďalovicích na Nymbursku či v Sánech na Kolínsku. Ale zpět ke kostelu:

Vloupání do kostela pravými (západními) bočními dveřmi bylo impulsem k jejich demontáži a následnému zazdění. Vnitřní vzniklý prostor se na dlouhá léta stal stanovištěm vánočních jesliček. Zazdění dalšího vchodu – jižního, ústíčního do sakristie – bylo vynuceno městem. Toto zde totiž postavilo skleník – jakousi prodejnu květin. Tato obludnost zakrývala alespoň částečně kostel při pohledu z Bezručovy ulice. Proto byly dveře zazděny a přístupové schody demontovány a odvezeny na farskou zahradu (později zahradu Mateřské školky).

Tak co, pamětníci, zavzpomínali jste si? Nechal jsem úmyslně všechny detaily, které každého, kdo to také prožíval, musí nutně při vzpomínkách

potěšit. Ale opět doplnění o dobu současnou. Rozvaděče máme dnes v kostele dva - jeden v zákristii, využita skříň z úprav z roku 1974 s novými „vnitřnostmi“. Okruhů je nyní poněkud více a i ovládání má jinou filosofii. Druhý rozvaděč je na kůru. Z něho jsou napájeny všechny obvody v zadní části kostela a ve věži. Toto řešení je technicky i finančně výhodnější.

Zmiňované zářivkové osvětlení se po roce 1974 již nedochovalo, zbyly jen trubky ve zdech včetně měděných vodičů. Některá vedení byla letos odstraněna, to hlavně ta, kde povlakové trubky prorezavěly (trubky pokryté ocelovým pozinkovaným plechem, ne zinkovým) a na omítce se objevily rezavé „mapy“ nebo jejichž zardění bylo příliš nápadné. Bohužel zůstalo jedno vedení, které je dost znát. Ve sporém provizorním osvětlení nebylo za lešením vidět a vyniklo až při dnešním osvětlení interiéru. Nebudu psát kde je, nechci kazit dojem tomu, kdo si toho nevšimne.

O neonech v prvých obloucích jsem se již zmiňoval. Jejich zbytky, které přežily do dnešní doby, byly odstraněny. Jinak bych uvítal fotografie, zachycující popisované zářivkové osvětlení. Jedná se opravdu o zajímavost, která se jen tak někde v té době nenajde.

Viděl jsem fotografii našeho kostela, na které bylo zachyceno osvětlení křížů, jak je v příspěvku popisováno. Muselo to být hezké a efektní. Nyní již neexistuje nejen toto osvětlení, ale ani vedení na půdě, které bylo pro tento účel zřízeno. Nejednalo se již o vedení v trubkách, ale byl položen pancéřový kabel na hlavní tramu na půdě. Toto vedení, dávno nepoužívané, muselo uvolnit místo elektroinstalačnímu žlabu, ve kterém jsou nyní umístěny kabely pro nové lustry.

Nástupem p. kanovníka Melana, který si potrpěl m.j. i na velké osvětlení kostela, vyvstala nutnost změny elektroinstalace. Důvody byly dva. Jeden legislativní – vyhláška MPE č. 95/1961 Sb. a prováděcí elektrotechnické normy, druhý obecně lidský, jako jistá forma pokání.

Ve farnosti Děčín I vyrůstal mládenec, jehož rodiče, zejména matka již při křtu prisoudili budoucí poslání – kněz. Jmenoval se Miroslav Hanzal, ministrant od sv. Václava (je zvláštní, že spoluzasvěcení sv. Blažejí nebylo tehdy vůbec používáno). Můj kamarád od dětství, přes studia až po jeho odchod do kněžského semináře v Litoměřicích. Byl dobrým studentem, muzikantem, skladatelem (Sborníky MIKRIP- milovníci Kristovy písně- spoluautoři děčínští farníci Jiří Kment a Karel Sehoř). Cesty Boží i lidské tohoto bohoslovce přivedly před pátým ročníkem Teologické fakulty na povinnou praxi (namísto vojenské prezenční služby) do Nového města nad Metují. A zde vznikl vzájemný vztah s Lidunkou (Horákovou) z místního mlýna a z tohoto vztahu láska a početí Veliké dilema: Seminář, rodiče Do pátého ročníku již Mirek nenastoupil. V září a říjnu roku 1974 započaly

obrovské práce na rekonstrukci kostela svatého Františka z Assisi v Podmoklech, a to jako pokání za neukončená studia bohosloví ...

Vše začalo sdělením Teologické fakultě, že ve studiu nebude pokračováno a osobním rozhovorem s p. kanovníkem Melanem. Po vyslovení kladného souhlasu k rekonstrukci chrámu byl ještě týž večer osloven pan stavitel Widner, který celé dílo dozoroval a odborně vedl.

Práce započaly do týdne a to věží. Pan mistr Stehno a jeho syn z Rumburku provedli zpětupevnění vodorovného břevna kříže na věži (zkorodovanými nýty se zřítilo – vrchol věže se opticky jevil jako hromosvod), provedli přeložení břidlicové krytiny a venkovní nátěry.

Velikým problémem byl promáčený trám chrámové lodi na své pravé straně. Výměna jako celku nepřipadala v úvahu – byly osloveny pily, ale potřebnou délku nebyl nikdo schopen vyrobit, s výjimkou pily v Horní Chřibské. Proč se výměna v konečné fázi neuskutečnila, nevím. Podrobnosti by mohl podat pan Josef Šnapka. Proto stavbyvedoucí rozhodl o opravě trámu, a to nastavením poškozené části. Strop z vnitřní strany chrámu dostal rabicovou konstrukci a byl zaštukován.

K samotným stavebním a zednickým pracem se nevyjadřuji, neboť to není má parketa. Za zmínku stojí však vyzlacení hlavic naznačených románských sloupů: Farní hospodyně paní Bechyňová strádala několik knih plátkového zlata na svojí rakev, až zemře. Když se o tomto Mirek Hanzal dozvěděl, tak jí dokázal přesvědčit, aby plátkové zlato věnovala kostelu k pozlacení uvedených hlavic, což se také stalo. Cizeléřské práce prováděl odborník.

Hlavice v presbytáři byly skutečně nějak pozlaceny a právě kvůli těmto hlavicím se letos muselo přistoupit k jejich obnově, protože zlacení bylo již ve velmi špatném stavu. Odstranit je, by bylo značně zdoluhavé. Aby nebyly v kostele pozlacené jen hlavice v presbytáři, přistoupil malíř k pozlacení ještě dalších částí v kostele. Výsledek není určitě nakonec nejhorší. Jen mě udivuje popisované množství plátků, protože na hlavicích se jedná opravdu o nepatrnou spotřebu.

O poškozených trámech jsem se zmiňoval ve starších číslech ZzF. Problém se stropními trámy se bude muset jednou řešit, protože situace dobrá není. Dokázala to provedená sonda při opravě stropu nad pravou stranou kůru.

Zcela zvláštní kapitolu tvoří kazatelna. Stylově a designem podobná hlavnímu oltáři (a víku křtitelnice), doslova „přilepená“ na levém bočním pilíři. Tento byl prorazen na 0,6x1,7 m, čímž vznikl průchod pilířem. Přístup byl ze sakristie (vlevo od dveří) strmými dřevěnými schody. Bývalo to zároveň stanoviště pana kostelníka Budílka při „kouřeném“ mši sv., odkud

mohl sledovat dění u oltáře s následným přísluhováním kaditelnicí. Při rekonstrukci v r. 1974 byla kazatelna odstraněna včetně schodů, dveře do sakristie zazděny a vchodový otvor v pilíři byl před zazděním použit k účelu, o kterém se zmíním v závěru tohoto pojednání.

Hlavní oltář byl snížen o perdelle a obětní stůl, neboť reformy II. vatikánského koncilu již nepředpokládaly epištolní a evangelijní stranu při bohoslužbě „zády k lidu“. Zmíněný ocelový svatostánek byl zazděn do kosé přední zdi, při manipulaci byl s výhodou použit Destavozík – zajistil pan Josef Hanzal otec. Presbytář byl upraven pro bohoslužbu čelem k lidu. Pískovcové sloupy po obvodu chrámové lodi a schody na kůr byly očištěny od přemalby a po úpravě pemrlicí byly ponechány v původním – pískovcovém – stavu. Průhledy v zábradlí kůru byly rozšířeny o další, neboť při posunutí oltáře čelem k lidu nebyl kontakt varhaníka s bohoslužbu konajícím knězem.

Je těžko hodnotit, zda odstranění kazatelny bylo dobře, či špatně. Řešení interiéru je takové, že by se sem těžko vešla. Dutina v nosném oblouku se hodila pro protahování kabelů jak v roce 1974, tak i letos. A vchod ze sakristie byl zazděn jen ze strany presbytáře a to „štorckou“. Byly ponechány původní dveře i prvé tři schody na kazatelnu. Tento prostor je využit jako stanoviště zesilovače, misálů, mešního vína a oleje do „svíček“. Místa máme v kostele málo, a tak se využívá, co se dá. Letos byla ještě dozděna polovina zadní stěny „komory“ do roviny.

V presbytáři došlo k jedné změně, o které se příspěvek nezmiňuje. Není mi známo, kdy k ní došlo, ale lze usuzovat, že při popisovaných úpravách presbytáře. Spodní polovina zdi v průčelí presbytáře obsahovala totiž stejné vpadlé pole jako obě kosé stěny, nahoře zakončené stejnými ozdobami obráceného „U“. Toto pole je zazděno a horní římsa odsekána. Je to znát při vhodném osvětlení na nedokonalém povrchu zdi.

pokračování příště - R. S.

- Povídá jeden policajt druhému: „Ten rogalo, to je ale strašnej pták. Musel jsem do něj vystřílet celej zásobník, než toho chlapa pustil.“
- K lékaři přijde značně obézní pacientka. „Pane doktore, já si nedovedu vůbec vysvětlit, proč tak tloustnu. Jím jako vrabec. „Vážená paní, tím se to vysvětluje docela dobře. Vrabec totiž denně spořádá tolik potravy, kolik sám váží.“
- Pán v obchodě: „Prosím jeden jus.“ Prodavač: „Ale, pane, říká se džus.“ Pán: „Aha, děkuji. Ještě kilo džablek.“
- „Jak se vám líbí bydlení v novostavbě?“ „Ale jde to. V ložnici posloucháme rádio od Nováků, v kuchyni od Patočků. Jen ty spáry v koupelně jsou trochu úzké, takže u Koudelků nevidíme celou obrazovku.“

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (10. pokračování)

Trpělivost je vzácné a nenápadné kvítko. Tichost budí rozpaky.

Obě tyto vlastnosti jsou pokládány za zbabělost, neschopnost a nedostatek statečnosti v prosazování sebe. Člověk dnešní doby žádá rychlé jednání, mnohdy neuvážlivě, hlavně aby všechny jeho činy vykazovaly hmotný zisk za cenu pošlapání citu druhého, ba s patřičnou arogancí a agresí. V takových chvílích, kdy se člověk nenaučí trpělivosti a tichosti, stává se svými činy nejen druhým lidem břemenem, ale i sám sobě, neb za honbou hmotné zainteresovanosti a prosazování sama sebe terorizuje všechny a všechno.

Jsou však situace v životě člověka, kdy se bez trpělivosti opravdu neobejde – je to nejčastěji nemoc, nebo ztráta něčeho obzvlášť pro něj vzácného. A tu najednou život pro něho ztrácí cenu, pozbývá smyslu. Přesto při bližším pohledu poznáváme, že **tichost s trpělivostí jsou prvním stupněm k vytrvalosti, velkodušnosti a statečnosti.** Ano, právě trpělivost ke svému růstu potřebuje velké množství statečnosti, překonání halasného prosazování se – přizpůsobováním se novodobému farizejství.

My však nechceme dopadnout jako farizejové! Toužíme, chceme být novým člověkem a prototypem nového člověka se pro nás stala Panna Maria. Ona jediná znala Kristův původ – jak ohromné tajemství skrývala! To by bylo přece velké pokušení poučovat okolí a těžit z takové pocty, že? Přesto Maria svým příkladným životem v tichosti a trpělivosti je nám vzorem. Vždyť už příklad setkání s dvanáctiletým nalezeným Ježíšem – jistě nepřešla to pouhým mlčením – ale také ne autoritativně. Celým svým životem nás učí **trpělivosti.** „Stála pod křížem!“ Ona souhlasí s Otcovou vůlí! Jaká trpělivost, překonat strašnou bolest!

Trpělivost je nejlepším lékem na každou naši bolest a tichostí máme možnost vše získat, protože Pánem srdcí je Bůh.

Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň naše srdce podle srdce svého, a Maria, Ty nám cestu k němu ukazuj!

zaslala Soňa Šenková

Okénko do knihovny

autor: Józef Augustyn
 název: O otcovství
 z obsahu:

„Otec nemá autoritu proto, aby děti hlídal, ale aby jim sloužil. Být otcem znamená být svým dětem k dispozici, nikoli využívat je k uspokojování svých potřeb.“ (E. Gagliano)

V posledních desetiletích nastala velká změna v chápání otcovské autority v rodině. Dříve se autorita otce spojovala především s tvrdou mocí, se závislostí a také s přísnými tresty. Zvláště synové byli poddáni otcovské moci. V dnešní době je autorita otce vnímána spíše v kategoriích morálních a duchovních hodnot.

Otcovská autorita je dnes více plodem osobní práce a úsilí než společenského postavení. Už ji nechrání tradice, normy nebo společenská pravidla. Některé zvyky nebo módní civilizační trendy ji naopak spíše snižují. Dnes si otec svou autoritu v rodině musí vybudovat a chránit sám. Ve vztahu k dětem pak získává autoritu spíše postojem obětavé služby a oddanosti než uplatňováním moci nebo ukládáním trestů. Otcova autorita by měla být diskrétní. Jestliže se jí otec zdráhá projevit, pak ne kvůli zbabělosti, ale proto, aby syn získával zkušenosti.

Dítě otcovu autoritu potřebuje a má na ni právo. Pokud otec nemá v očích dětí patřičný respekt, není jim schopen dát pocit bezpečí a opory a nemůže je učit životní moudrosti. Dítě potom jeho radám a poučením nedůvěřuje. Otec bez autority nemůže předat synovi ani dar mužské totožnosti. Když v jeho očích nemá autoritu, syn se za něho stydí a bezděčně hledá vzor mužské totožnosti jinde.

Muž, který zakládá rodinu, by si měl být vědom potřeby vlastní autority a měl by vynaložit úsilí na její vybudování, protože bez uznání v rodině nemůže mít reálný vliv na výchovu dětí. Otec však může budovat svou autoritu v úzké spolupráci se ženou, matkou dětí. Podobně je to i s autoritou matky. Oba rodiče tak mohou budovat svou autoritu vůči dětem společně.

Tuto knihu jsem vybrala jako ukázkou toho, že ve farní knihovně si lze zapůjčit knihy nejen s duchovní tematikou, ale i knihy, které se týkají života rodiny. Autorem této knížky úvah otcovství je polský jezuita J. Augustyn, který je odborníkem v oblasti spirituality a psychologie.

Knihy se na faře půjčují v neděli po mši sv. do 10 hodin, po osobní domluvě lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Šárka Koutná

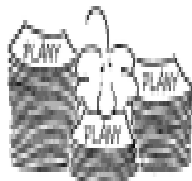

Knihy si lze nejen půjčovat a v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednáám mu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

&

O čem jednala Farní rada?

Říjnové zasedání FR nebylo

Protože zasedání farní rady by se mohlo v daném termínu (14. 10. 2001) účastnit jen velmi málo členů, bylo setkání zrušeno.

Příští setkání FR by se mělo uskutečnit podle plánu druhou neděli v listopadu, tedy 11.. Pokud máte něco na srdci, co se farnosti týká, a to by každý měl mít, dejte to vědět např. členům FR buď sami, nebo pokud si moc netroufáte, požádejte někoho, kdo se „nebojí“. Jak jinak bude FR vědět, o co je ve farnosti zájem, co by se mohlo do budoucna dělat, v čem je nespokojenost, ...

R. S.

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

- Maminka k synovi: „To je hrůza, tak špinavou nohu jsem ještě neviděla!“ „Dneska máš štěstí, mami, hned uvidíš i druhou, jen co si sundám druhou ponožku.“
- Babička ke svému vnukovi na konci prázdnin: „Pepičku, tak teď už budeš chodit do druhé třídy? To už budeš moci sám utírat nádobí.“ „Že já raději nepropadl!“
- Do ústavu pro jazyk český přišel dopis: „Prosím o radu, zda se píše syčák nebo sičák. Chci napsat dopis sousedovi a nerad bych ho urazil ...“
- „Co jsi dostal k narozeninám od sestřičky?“ „Chřipku, a týden jsem nebyl ve škole!“

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001				4. listopadu	2. prosince
Rok 2002	6. ledna	3. února	3. března	7. dubna	
5. května	2. června	7. července	4. srpna	1. září	
6. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			3. listopadu	1. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Pout' do Prostředního Žlebu

První neděli v říjnu jsme putovali jako každý rok do kaple Sv. andělů strážných v Prostředním Žlebu. Počasí bylo příznivé, teplo, i když slunce nesvítlo naplno. Sešlo se nás kolem deseti, členové obou děčínských farností. V útulné, mírem naplněné, i když po vymalování volající, kapliče jsme se obrátili k andělům strážným a prosili za Děčín, naši vlast a svět, který prožívá těžké chvíle. Hned na počátku se k nám přidala jedna malá členka místní žlebské farnosti – tříbarevná kočička. Nechtěla odejít, vše si důkladně prohlédla, očichala hořící svíčky, květiny i plátna a vydržela s námi po celou pobožnost, doprovázela naše modlitby spokojeným předním a ochutnala ráda i poutní koláče.

Kaple má pěkně opravenou a natřenou střechu, i zeď před ní a schody jsou již v pořádku. Potřebovala by jen uvnitř vymalovat, aby nový obraz anděla strážného mohl zazářit v plné kráse. Dočká se?

M. J.

Setkávání rodin

Dne 18. 10. jsme byli pozváni na setkání rodin, jehož vedení se tentokrát ujali manželé Musilovi. Ačkoliv jsme se sešli v malém počtu, prožili jsme hezký a zajímavý večer.

Po úvodní modlitbě nás pan Musil seznámil s tématem, o kterém jsme si měli povídat – byly to misie. Povíдали jsme si o tom, co to vlastně misie jsou, co světu přinášejí – a při tom rozhovoru jsme si uvědomili, že misie se netýkají jen dalekých, nám mnohdy neznámých zemí, ale že se týkají každého z nás, že každý z nás svým dílem přispívá k šíření Evangelia.

Během večera jsme ale nezůstali jen u vážných témat, hovor se stočil i na naše všední starosti a radosti.

A tak bych chtěla za všechny zúčastněné poděkovat manželům Musilovým nejen za výborné pohoštění, ale hlavně za pěkně prožitý večer.

Další setkání manželů se bude konat **15. listopadu ve 20:00 na faře u sv. Kříže**. Jste srdečně zváni.

Šárka Koutná

Sněmovní kroužek

V neděli 20. října se na naší faře sešlo deset účastníků sněmovního kroužku. Velice živě se diskutovalo nad tematickými okruhy 6. kapitoly - okruh **6.1 a 6.2**.

6.1.1 Můžete uvést konkrétní příklady, jak média ovlivňují pozitivně i negativně život naší společnosti?

Vliv médií je značný. Pozitivních hodnot je však poskrovnu. Důsledek se jeví jako výchovný prostředek, vedoucí ke značné uvolněnosti morálních hodnot. Dospělí si mohou dle svých zásad a psychologického růstu vybrat velmi málo. Mládež, která nemá vyhraněné názory a utvrzené volní vlastnosti, volí vždy to, co vyhovuje vlastnímu libidu.

6.1.6 Jak může každý z nás ovlivňovat příznivé působení médií na společnost?

Na tuto otázku lze odpovědět pochvalou nebo kritikou na konkrétní místa. Nesmíme však v tom být osamoceni.

6.1.7 Jak účinně vedeme děti k rozumnému užívání médií? Je zásada „ve výchově jsou argumenty důležitější než zákazy“ platná i v této oblasti?

Zde se vyplácí rodičům shlédnout filmy, byť byly určené jen pro děti, a zároveň o tématu pohovořit s nimi. Argumenty rodičů nejsou vždy stoprocentní zárukou. Je zde silný vliv školy a kamarádů. Také v odpoledních programech by neměly být používány filmy navádějící k agresi, podvodům – prostě návody pro děti, které působí značně na city a volní stránku.

6.2.1 Jaký je obraz církve (církví) vytvářený sdělovacími prostředky v ČR? Jaké charakteristiky v tomto obrazu převládají a proč?

O církvi jako takové je obraz poskytován našimi médii značně zkreslen. Pokud jsou uváděny některé závažné a dosud nedořešené problémy (ať už dogmatického nebo hospodářského rázu), je lépe neuvádět. Naše společnost je převážně ateistická a takovéto programy dokáží v lidech vyvolat negativní závěry „obohacené o vlastní špatnou kritiku“. Příkladných výchovných programů je „špetka“.

6.2.6 Jak působí náboženské pořady ve veřejnoprávních prostředcích? V čem jsou užitečné? Co by se v něm mělo zlepšit a jak?

Zde našim lidem mnoho dlužíme. Mnozí z nich náboženskou výchovou neprošli a to, co doposud shlédli, příliš jejich nedostatky neodstranilo. Jsou-li nějaké

Děčín - Podmokly

programy, pak jsou zařazeny buď v nevhodnou dobu; na méně sledovaných stanicích; obvykle mezi programy, které necitlivě ruší prožitek. Užitečnost? Vytrácí se ze života křesťanské hodnoty (nutné se na ně zaměřit); chybí dialogy s mladými (je nutné navštěvovat i školy); máme mnoho dobrých akcí, o kterých se lidé ani z novin nedovědí (např. práce na různých „ruinách totalitního režimu“), které ve vlastní režii vrací církve do života.

Zpracovala S. Š.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Červenec	5 720 Kč	1 170 Kč	0 Kč	
Srpen	5 049 Kč	3 411 Kč	0 Kč	
Září	4 739 Kč	2 212 Kč	2 300 Kč	Na diecézní charitu
Součet	51 782 Kč	18 462 Kč	16 223 Kč	

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Přijďte na pohádku** - Milé děti, vážení rodiče, zveme vás na pohádku *Honza a zlá princezna*. Představení se uskuteční v neděli 11. 11. 2001 v 15:00 na naší podmokelské faře na Husově náměstí. (J. Š.)
- F Dušičky 2001** – V pátek 2. listopadu je vzpomínka na všechny věrné zemřelé. Mše svatá v našem kostele bude v 7:00 (ráno) a v 18:30. Dále se budou konat vzpomínkové pobožnosti na hřbitovech: na Škrabkách ve 14:30 a na Folknářích v 16:00.
- F Odpustky** - Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl svatého Otce) denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, a to navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé, v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.
- F Setkávání mládeže** – Zatím žádné zprávy.
- F Schola** – V minulém čísle časopisu jsem psal, že se vyřeší, jak to bude se scholou. Dnes mohu napsat, že zatím schola nebude, protože není nikdo, kdo by se jejímu vedení věnoval. Je to velká škoda. Nejhorší na tom je to, že je vidět, že není vlastně o to zájem a když se již někdo najde, není nikdo zodpovědný, kdo by se mu mohl věnovat. Mělo by se jednat přednostně o zájem z řad mladých - ať rodin, či svobodných. Když dokáží docházet do sboru, který není svázán s naší farností, je podivné, proč nedokáží něco udělat ve prospěch naší farnosti. Jde zde hodně i o zodpovědnost a ta dnes dosti lidem očividně chybí.
- F Biblické večery** – Po zprávě, ve které jsme právě pochovali jednu aktivitu mohu naštěstí napsat o zrození aktivity jiné. Nejsem sudička, abych ji přiřkl něco do vínku a tak mohu jen doufat, že nám vydrží déle, než je v tomto kraji poslední dobou zdrávo. V listopadu začnou *Biblické večery*, a to každý 2. a 4. čtvrtek (tento měsíc 8. a 22. 11.) od 18:30 na naší faře. Jako křesťané máme povinnost se duchovně vzdělávat a na prvním místě číst a studovat bibli. Zde budeme mít příležitost. Je tedy jen na nás, abychom této možnosti dobrovolně využili. Nikdo nás nutit nebude.
- F Kurz modlitby a meditativního zamyšlení** – Máme jedinečnou možnost se v sobotu 10. listopadu zúčastnit této nové akce, kterou připravila sousední farnost. Začátek bude v 17:00 na faře v Křížové ulici. Kurz povede P. J. Voleský, který má nyní sídlo v opravené faře v Trmčicích u Ústí nad / Labem a v dané problematice se bude jistě cítit jako ryba ve vodě. Několik nedávných let prožil na studiích v Německu a nyní přednáší i na Konviktu v Litoměřicích. Prostě, nenechejte si ujít tuto možnost. Z vlastní dlouholeté zkušenosti mohu říci, že jeho přednáškám bude určitě rozumět jak prostý člověk, tak uspokojí myslím i hloubavého intelektuála. Přijďte!
- Plakát na tuto akci si můžete přečíst na nástěnce v našem kostele.

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

♦ Každou první sobotu v měsíci (3. listopadu) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:20 (z Východního 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. 13:22).

♦ Každou první neděli v měsíci (4. listopadu) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.

♦ Každou sobotu od 18:00 je možnost se na faře v Křížové ulici zúčastnit rozjímání nad nedělními liturgickými texty.

♦ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

♦ Sněmovní kroužek - vede P. P. Procházka

♦ První pátky - Každý 1. pátek v měsíci v kostele sv. Václava a Blažeje po večerní mši sv. adorace. Tyto adorace jsou myšleny jako společné pro obě děčínské farnosti a budou se jich střídavě účastnit také kněží obou farností.

F Poděkování děčínskému chrámovému sboru – Již mnoho let čas od času slycháváme při mši sv. vystoupení děčínskému chrámovému sboru. Zvykli jsme si, že toto těleso přispívá značným dílem k vytvoření slavnostního rámce bohoslužeb, zejména v období vánoc a velikonoc a připadá nám to zcela normální a samozřejmé. Za každým takovým zážitkem je však třeba vidět vytrvalost a nadšení těch lidí, kterým není líto volného času a námahy proto, aby zpěvem obdarovali společenství do něhož patří. Nestaví se nám na odiv a nevyžadují naši vděčnost a přesto si myslím, že je třeba jim poděkovat - za nevšední zážitek i za vytvoření stabilní buňky farního společenství, tolik potřebné pro zdravý vývoj celé farnosti. *(Marie Tichá)*

F Pozvání k rozjímání - Každou sobotu večer v 18:00 se na faře v Křížové ul. scházíme k rozjímání nad nedělními liturgickými texty, abychom byli lépe připraveni slyšet a také sdílet s druhými slovo Boží. Tohoto společenství se zúčastňují pravidelně Malé sestry Ježíšovy, které s podobným typem rozjímání mají dlouholetou zkušenost, o kterou se s námi rády rozdělí. *(J. Skřivánková)*

F Akce pro děti - Děti jistě uvítají 4 volné dny 27. - 30. října. Na jeden z nich a to na úterý 30. října, bychom chtěli pozvat všechny děti, které zůstávají doma, na výlet do Ludvíkovic. Na místním „plácku“ si trochu zasportujeme a zasoutěžíme. Odchod od fary v Křížové ul. je v 9:30. *(J. Skřivánková)*

F **Loučení** – Koncem října odchází Malá sestra Ježíšova, Pascale, po sedmi letech působení v Děčíně, do Říma.

Vánoce dětí 2001

Jedná se o výtvarnou soutěž pořádanou klášterem Pražského Jezulátka v Praze. Zúčastnili se jí již v loňském roce některé z děčínských dětí a dostaly i malou pozornost. Na soutěž nás upozornila J. Skřivánková. Bližší informace je možno získat na faře, kde je k dispozici letáček s podrobnými instrukcemi. Zde uvedeme jen stručně pravidla soutěže:

- ◆ soutěž je rozdělena do dvou kategorií: **6-10 let** a **11-15 let**
- ◆ tématem kresby nebo malby jsou **Vánoce**
- ◆ každý soutěžící může předložit jen **jednu** kresbu nebo malbu, provedenou na bílé čtvrtce formátu A4 (na zadní straně uvést tiskacím písmem jméno, příjmení, věk, adresu bydliště, adresu a razítko školy, kterou soutěžící navštěvuje)
- ◆ použita může být jakákoliv technika
- ◆ obrázek nerámovat
- ◆ obrázek musí být dílo jednoho soutěžícího
- ◆ obrázky musí být odeslány do 29. listopadu 2001 na adresu:

*Výtvarná soutěž „Vánoce dětí 2001“
Klášter Pražského Jezulátka
Karmelitská 9
118 00 Praha 1*

Podivné praktiky!

Musím se zde zmínit o jedné nemilé věci, která se stala v kostele sv. Václava a Blažeje. Na kůru tohoto kostela se nachází skříň, ve které je uložena i hudební literatura. Pověštinou noty. Paní Jurečková, která se o tyto prostory chrámu po jeho obnově stará (byla pověřena P. Pavlem Jančíkem), zjistila, že nějaký „vykuk“ sebral varhanní školu (majetek paní Jurečkové) a vložil do skříňky místo ní jiné, zřejmě nepotřebné, noty. To, že se jedná přinejmenším o drzost, je snad každému jasné.

Proč to ale píší v našem časopise? Jednoduše proto, že načasování této události bylo na dobu, kdy jsme měli kostel „společný“. Ať již pachatel měl jakýkoliv záměr, tak tímto zveřejněním se doufám předejde tomu, aby se této trapné události dalo zneužít jakýmkoliv způsobem.

R. Sticha

Náboženské pořady v rozhlase

ČR1	Radiožurnál	90,9	MHz	Pá	20:30-21:00	Výzvy přítomnosti (aktuální rozhovory)
ČR1	Radiožurnál	90,9	MHz	So	09:15-10:00	Křesťanský týdeník
ČR1	Radiožurnál	90,9	MHz	So	21:10-22:00	Doteky víry (vztahy k víře)
ČR2	Praha	639	kHz	So	17:30-18:00	Nebe dokořán / paprsky naděje
ČR2	Praha	639	MHz	Ne	09:00-10:00	Nedělní bohoslužba (sudý týden katol.)
ČR3	Vltava	104,5	MHz	Po-Pá	06:55-07:00	Ranní úvaha
ČR3	Vltava	104,5	MHz	So	18:00-18:30	Vzdělávací řada
ČR3	Vltava	104,5	MHz	Ne	07:00-07:35	Liturgický rok v gregor. chorálu
ČR3	Vltava	104,5	MHz	Ne	07:35-07:55	Čteme Písmo (Jeruzalémská bible)
ČR3	Vltava	104,5	MHz	Ne	08:00-09:00	Duchovní hudba
ČR3	Vltava	104,5	MHz	Ne	11:45-12:00	Úvaha
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	Po	09:10-09:40	Víra a svět
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	Pá	19:30-20:00	Víra a svět
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	So	10:10-10:40	Víra a svět
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	So	17:10-17:40	Víra a svět
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	Ne	13:30-14:00	Víra a svět
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	Po	08:30-08:40	Rozhovory
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	Čt	13:30-13:40	Rozhovory
ČR6	Sv. Evropa	1233	kHz	Ne	14:10-15:00	Nedělní bohoslužba
	R. Proglas	97,9	MHz	Celý týden 24 hodin denně		

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Jedná se o texty určené studentům teologie a proto někde bude něco malinko „těžké“. To by nás mělo přimět se na to prostě zeptat. Například dopisem do časopisu. Pokusím se získat vysvětlující odpověď, kterou si samo sebou nenechám pro sebe. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

2. Liturgická gesta (pokračování)

g) Znamení kříže

Je typickým křesťanským gestem. Už na počátku 3. stol. bylo v Africe a v Římě zvykem znamenat palcem znamením kříže čela katechumenů, aby si uvědomili svou příslušnost ke Kristu a současně jim vtisknout neviditelnou pečeť spásy. Křesťané se žehnali křížem často (Hippolyt, Trad. ap. 42), při odchodu a příchodu do domu, při oblékání, obouvání, při umývání, před spaním, před prací (Tertulián, De corona 43). Původně dělali kříž jedním

prstem pravé ruky na čele v podobě písmene T, ve 4. stol. také na ústech a prsou (tzv. malý kříž). Velký kříž, nazývaný latinský, kdy se ruka dotýká čela, prsou, levého a pravého ramene, se sice uvádí již v 6. stol., ale do liturgie přišel poměrně pozdě (14. stol.). Pokřížování je znamením víry v ukřižovaného Krista, který nás vykoupil, tedy vyznáním víry.

Kromě toho významu měl kříž, kterým se poznamenávaly smysly těla, význam exorcismu. Jiný význam znamená kříže je v žehnání osob a věcí. Křížem se chce udělit Kristova milost. Gesto takového žehnání v podobě kříže je nyní pohyb dlaní se vzpřímenými prsty. Dříve se obyčejně žehnilo třemi vztyčenými prsty (vzývání Sv. Trojice). Latinská forma byla spojit palec s malíčkem, řecké spojit palec s prsteníkem (výraz spojení dvou přirozeností v jednom Prostředníku). Papež dosud žehná vztyčenými prvními třemi prsty. V obnoveném mešním řádu se znamená kříže dělá právem řídčeji, než tomu bylo dříve; tím se jeho význam jen vyzvedává. Celebrant žehná křížem

1. sebe po vstupním zpěvu (IG 28, 86),
 2. evangeliář (IG 95) - podobně i jáhen, v I. kánonu, před hlásáním evangelia při slovech „omni benedictione coelesti“;
 3. jáhna, když žádá požehnání před evangeliem (IG 131);
 4. kadidlo, kdykoliv se užívá incenzu (IG 236);
 5. obětní dary v I. kánonu při slovech „et benedicas haec dona“ a v ostatních při slovech „ut Corpus et Sanguis fiant“;
 6. věřící při závěrečném požehnání (IG 124).
- Věřící se žehnají spolu s knězem na počátku a na konci při kněžském požehnání.

h) Vzkládání rukou

je nejdůležitějším gestem. Už ve Starém zákoně znamená udělení vyšší moci (Gn 48, 14). V Novém zákoně je znamením předání Ducha svatého a jeho darů: uzdravení nemocných (Mk 6, 5), žehnání (Mk 10, t6), sdělení Ducha sv. (svátost biřmování, Sk 8, 15), svátostného svěcení (2 Tim 1, 6; Sk 6, 6). V liturgii je svátostným znamením při biřmování a svátostných svěceních, žehnacích akcí při křtu, pomazání nemocných, při žehnání osob (primitivní požehnání kněze zachovává starý způsob žehnání). Teprve ve 14. stol. se vynořuje při „Hanc igitur“ římského kánonu před proměněním (při konsekrační epiklezi také v druhých anaforách), zřejmě proto, aby se napodobilo starozákonní gesto nad obětními zvířaty - zde nad obětními dary, které za přispění Ducha svatého, se stanou obětním tělem a krví Božího Beránka.

Liturgická gesta se mají konat tak, aby byla srozumitelná a vyjadřovala vnitřní smýšlení liturgovo a odpovídala jeho přirozené povaze. Je třeba se vystříhat všeho patetického, teatrálního. Mají být střízlivá a celebrant si má uvědomit, že jedná v zastoupení Krista; to propůjčí jeho gestům pečeť pravdivosti a objektivnosti.

Doc. ThDr. Josef Bradáč

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	16:00	12-17	Marie Jirásková (společenství děvčat)
středa	16:00	8-12	Soňa Šenková
čtvrtek	14:00	9-10	Marie Jirásková
čtvrtek	15:30	12-13	Marie Jirásková
čtvrtek	16:00		P. František Jirásek (setkání ministrantů)

Slavnosti a svátky

11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
25. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. Svátek svatého Ondřeje

Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
17. 11. Mezinárodní den studentstva
18. 11. Den bible

Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek

LITURGIE

	Mons. Kajnek	jmenován titulárním biskupem (1992)
7. 11.	Mons. Graubner	převzetí arcidiecéze (1992)
8. 11.	Mons. Koukl	narození (1926)
9. 11.	Mons. Coppa	narození (1925)
	Mons. Liška	převzetí arcidiecéze (1991) – 10. výročí

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ◆ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ◆ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ◆ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:00 na faře - zkouška účinkujících divadla
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci od 18:30 - Biblické večery
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ◆ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00		
Sobota		16:00	(Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle **10:30**

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. listopadu 2001, před 1. Ne v prosinci ☩

